

«Міжнародні транспортні коридори та корпоративна логістика» (2–4 червня 2016 р. м. Харків) // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2016. – Вип. 54. – С. 3–195. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vetp_2016_54_3. – С. 10–11.

УДК 656.07:656.2(477)

ОСОБЛИВОСТІ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ

*Каличева Н.Є., к.е.н., доцент,
Антонова Т.П., студентка (УкрДУЗТ)*

Сучасні умови господарювання призводять до необхідності переглядати підходи до управління підприємствами залізничного транспорту, що викликано відсутністю постійного контролю за станом зовнішнього середовища та вчасного корегування діяльності згідно з найменшими змінами в ньому [1].

Серед нових підходів в управлінні виділяють наступні [2;3]:

- адаптивність – можливість пристосовуватися до будь-яких змін в процесі ведення господарської та управлінської діяльності в залежності від зовнішніх викликів та внутрішнього стану підприємства;

- ліквідація жорстких зв'язків в організаційних структурах – відхід від жорсткої ієрархічної структури управління та створення оперативних робочих груп, в які входять різноманітні спеціалісти, для вирішення нагальних складних завдань із новими нешаблонними підходами;

- самооновлення – можливість отримати необхідні знання безпосередньо на підприємстві, зацікавленість керівництва в постійному навчанні та підвищенні кваліфікації персоналу, в тому числі і отримання креативних знань та навичок;

- широке застосування інформаційних та цифрових технологій у виробничому та управлінському процесах, що сприятиме зниженню рівня людського фактора при виконанні певних завдань;

- виділення особистості

(працівника), як цінного ресурсу, за рахунок розкриття його професійного потенціалу з метою влиття його в команду для найкращого розкриття його сильних сторін та усунення можливих недоліків;

- застосування ціннісного підходу, який ґрунтується на визначенні потреб споживача та їх задоволенні на найвищому рівні, що сприятиме зростанню конкурентоспроможності підприємства на ринку.

Та не всі підприємства залізничного транспорту можуть швидко переналаштуватися та ефективно використовувати нові принципи та підходи в управлінні. В більшості випадків керівникам досить складно прийняти нововведення в управлінні та донести їх користь до всього колективу [4]. Це пов'язане із протиріччями в стратегічних цілях та мотивах перемін, зміною сфер впливу та інтересів учасників управлінського процесу, необхідністю перенавчатися, наявністю бюрократизму, відсутністю чіткості та злагодженості при впровадженні, страхом новизни, тощо [5]. Але зміни необхідні, тому правильне і чітке визначення орієнтирів в управлінні, поступове впровадження нововведень та наочний результат від змін сприятиме прискоренню впровадженню нових управлінських процесів в галузі.

Потрібно зазначити, що залізничний транспорт є досить консервативною галуззю, тому всі новітні впровадження та розробки в діючу систему управління є досить повільними та, інколи гальмуються на місцях, в зв'язку з відсутністю ініціативності управлінських структур та працівників підрозділів. Деякі керівники не готові до різких та кардинальних змін, адже весь період діяльності вони працюють за функціонально-орієнтовним принципом, який базується на основі особистісних домовленостей між працівниками різних служб та відомств. [6].

Сучасні ж умови господарювання підприємств залізничної галузі потребують перегляду наявних управлінських підходів із застосуванням процесно-орієнтовного підходу, головною метою якого є функціонування підприємства як комплексної системи із задоволення потреб споживача [6]. Для залізничної галузі це заключається у створенні такого механізму взаємодії між

всіма її структурними підрозділами на умовах партнерства, що сприятиме вирішенню стратегічних завдань розвитку залізничного транспорту в цілому, а не окремих його складових, для ефективного розвитку національного господарства [7].

Список використаних джерел

1. Каличева Н.Є. Напрями забезпечення ефективного розвитку промислових підприємств в сучасних умовах/ Н.Є. Каличева, С.Є. Бохан// Науковий огляд. Науковий журнал. – Київ, ТОВ «Меганом», 2017. – Вип. 5 (37). С. 5 – 15.
2. Базілійська Н.П. Управління трудовою поведінкою працівника в загальній системі управління персоналом / Н.П. Базілійська // Вісник ХНУ.– 2010.– №2. – С. 152–155.;
3. Чикуркова А.Д. Формування організаційної структури управління персоналом стратегічного типу / А.Д. Чикурнова// Вісник ПДАТ.– 2010.– №4. – С. 150–157
4. Токмакова І.В. Мотивація трудової поведінки працівників залізничного транспорту в умовах реформування / І.В. Токмакова // Вісник економіки транспорту та промисловості: збірник науково-практичних статей. – Х.:УкрДАЗТ, 2013. - №44. – С. 286-289.
5. Богушевич Е. В. Проблемы управления персоналом в условиях трансформации общества в информационное / Е. В. Богушевич, А. В. Котов // Экономика, управление, финансы: материалы II Междунар. науч. конф. (г. Пермь, декабрь 2012 г.). – Пермь: Из-во «Меркурий». – 2012. – 178 с.
6. Храмов О.В. Основи управління персоналом: навчально-методичний посібник/ О.В. Храмов, А.П. Бортрук. – К.: МАУП, 2001. – 112 с.
7. Дикань В.Л. Удосконалення організаційної структури залізничного комплексу України в сучасних умовах: монографія / В.Л.Дикань, М.І.Данько, М.В. Кондратюк. - Х.: УкрДАЗТ. – 2010. – 190с.

УДК 656.072.5

ПРИНЦИПИ РОЗВИТКУ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ В КОНТЕКСТІ ПОГЛИБЛЕННЯ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Корінь М.В., к.е.н., доцент (УкрДУЗТ)

Залізничний транспорт України є важливим суб'єктом реалізації зовнішньоекономічних зв'язків від рівня розвитку і результатів діяльності якого в значній мірі залежить економічне становище країни, її позиції в глобальній системі координат. Активізація процесів економічної співпраці України в рамках виконання Угоди про асоціацію з ЄС супроводжується інтенсифікацією транспортних потоків та поглибленням транспортного співробітництва з європейськими країнами. Міжнародне економічне співробітництво України з країнами ЄС у сфері залізничного транспорту, головним чином, стосується адаптації вітчизняного законодавства в сфері залізничного транспорту за рахунок забезпечення імплементації відповідних європейських Директив, підтримки та реалізації окремих інфраструктурних ініціатив, в першу чергу, тих із них, що стосуються розвитку транс'європейських транспортних мереж та мультимодальних транспортних коридорів.

Україна як транзитна держава активно підтримує реалізацію ряду міжнародних транспортних ініціатив в сфері залізничного транспорту. Зокрема, наразі ПАТ «Укрзалізниця» з метою формування та організації руху поїздів комбінованого транспорту ведеться будівництво майданчиків для накопичення автопоїздів, реалізуються й такі проекти інфраструктурного розвитку в рамках розбудови національної мережі МТК, як будівництво Бескидського тунелю, електрифікація дільниць Долинська-Миколаїв, Ковель-Ізов-Держкордон, реконструкція колії та комплектів стрілочних переводів [1]. Значні зусилля докладають і в напрямку модернізації та оновлення рухомого складу: у 2017 році було придбано 50 та модернізовано 32 пасажирських вагони, 2604 піввагони та 65 фітингових платформ [2-